Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8453
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

INCIPIT DE PSALMO CENTESMO PRIMO

÷ ORATIO PAUPERIS
÷ CUM ANXIUS FUERIT
÷ ET CORAM DNO EFFUDERIT
÷ PRAECEM SUAM

Pauperem dicit. non huius mundi sed eum de quo scriptum est. Beati pauperes spu anxiur fuerit quando memoratur fuerit peccata sua praeterita & praesentia effuderit toto corde non labius.

Quis autem potest effundere praecem suam coram dno. quis potest non mordere a sua conscientia.

÷ Non auertas faciem tuam
÷ ame.

Si quis in corde mundo oratur & non arguitur a sua conscientia. hoc potest dicere. peccator enim non aude dicere. ne auertas faciem tuam ame. sed magis dicit auertere faciem tuam a peccatis meis.

÷ Quia defecerunt sicut fumus
÷ dierum eius.

Verbi gratia in infantulus fui & dum nercio uenit iniuuenilem aetatem. & iterum in perfectam aetatem. & dum nercio senui. & defecerunt sicut fumus dies mei

Quidam autem putantes se errere sempiterno & preuenant in suo peccato.

÷ Et ossa mea sicut gremium
÷ aruerunt.

Ossa dicit ipsam fortitudinem sicut zo quod est. in me fortes hoc aruit. & infirmum factum est quanto magis quo post natuam infirma caro.

÷ Percussus sum ut fenum et
÷ aruit cor meum sicut & alibi scriptum est.

÷ Homo sicut fenum dies eius.

sic enim uita hominum uirit & cito arescit. quia obliuissum